

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. I. Inobedienciæ detrimenta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

occupationes & impedimenta remoueat, vt totus in ea exactè præstanda intendas? Et cur non promptissimus eris ad obtemperandum ei, qui ad obsequerè iubet alios tibi obtemperare? Cum igitur libenter videas, alios tibi obtemperare: æquum omnino est, vt & tu Deo exactè obedias: qui alij præbebit Spiritum obedientiæ erga te: si viderit, eundem te habere spiritum erga ipsum.

§. I. Inobedientia detrimenta.

IDEM multò ampliùs confirmabitur, si damna perpendantur inobedientiæ, & negligentia in obsequiis ministerijs, conculcatis legibus diuinis & Ecclesiasticis. Quæ detrimenta ad quatuor grauissima capita licet reuocare. *Primum* est: quod Deus, qui illa instituit, in odiumque præscripsit, quo Sacerdotes obire ea deberent, ignominia afficiatur: quam obrem ipse per Malachiam Prophetam de eis conqueritur, dicens: *a Filius honorat patrem, & seruus Dominum suum: si ergo pater ego sum: ubi est honor meus? & si Dominus ego sum: ubi est timor meus?*

I.

a Malach. 1.
6.

Præcipuus enim honor meus, verusque Maiestatis & amplitudinis meæ timor in eo consistit, vt mihi obedientes, faciatis quæcunque ego iubeo; eoque modo, quo id præscribo. Rechabitaræ nolunt bibere vinum, nec alia facere, etiam sibi grata valde, & iucunda: ed quòd Ionadab eorum Pater id prohibuisset; & gloriantur, quòd patri suo pareant: cum igitur ego sim Deus, & Pater vester, non obedietis præceptis meis? si quis Sæcularium Sacerdoti non obediatur, mulctatur morte: ed quòd eum contemnat: quia igitur pœna dignus erit Sacerdos, Deo non obediens, & hac inobedientiâ iniuriam ei inferens? nam, vt Apostolus dixit: *b tu qui in lege gloriaris: per prauaricationem legis Deum inhonoras. Ignominia etiam afficiunt, & ministeriorum ipsorum honori detrahunt: quia ostendunt se parui illa facere.* Et (vt S. Cyrillus ait) et si non verbis; opere saltem ipso protestantur idem, quod impij veteris legis Sacerdotes dixerunt: *mensa Domini despecta est*, hoc est, res vilis est, & abiecta. Si enim ipsi pretiosam iudicassent: aliter erga illam se gessissent. Et hinc *tertium* sequitur, quòd ex ipsorum incuria, & irreuerentia, Sæculares eandem Dominam mensam contemnant, & vilipendant: ac denique aut eam fugiant, aut cum tædio quodam ei assistant. Eum in modum, quo Diuina scriptura refert de Sacerdotibus filijs Belial, non seruantibus leges Sacrificiorum. *c Erat, inquit, peccatum puerorum grandis: nimis coram Domino: quia retraherant homines a Sacrificio Domini: ne illud per manus impiorum aded Sacerdotum offerrent. Quemadmodum qui ineptè Sacrum Missæ celebrat, animum & propensionem auferunt auditoribus eam audiendi; & qui diuina officia ineptè cantant, deuotionem auferunt eis assistenti. Sed non euadent quod propterea merentur supplicium: cum enim Deus iustus sit iudex, pro-*

b Rom. 2. 23

in Mal. 1. 6.

c 1. Reg. 2.
17.

pugnat

pugnat honorem suum; & glorificatur, dum hanc iniuriam vlciseitur, vt expressè dixit, cum d *egressus ignis à Domino deuorauit* inobediētes Sacerdotes, qui in suis thuribus posuerunt ignem alienum, contra præceptum Domini; qui iusserat, non alium ignem esse ponendum, quàm Sanctuarij: & ita mortui sunt coram ipso Domino: cuius terribilis aded supplicij causam reddens, subdit: *sanctificabor in iis qui appropinquant mihi, & in conspectu omnis populi glorificabor.* Omnes enim qui viderint me hanc iniuriam aded seuerè punientem: timorem & pauorem concipient de mea iustitia; discantque res sacras cum reuerentia peragere. Et quamuis qui ab igne fuerant deuorati, & mortui, essent filij Aaron Sacardotis; ipse tamen, verbis illis Domini auditis, tacuit, venerans iudicia Diuinæ iustitiæ; discensque custodire ad nutum, & exactissimè, quæ Deus iubebat. Horrendum quoque fuit supplicium à Deo Ozæ Sacerdoti illatum; cum Deus iussisset, vt cum ab vno loco arca esset in alterum transferenda, id fieret in humeris Leuitarum; Oza autem persuasisset vt potius plastro imponeretur, & à bobus traheretur. Quo consilio magna Deum affecit iniuria, & ignominia. Cumque in medio itineris e *boves calcitrarent, & Arca declinaret*, vt caderet in terram; *extendit ipse Oza manum suam, ac tenuit*, ne caderet: *Sed iratus indignatione Dominus contra Ozam, percussit eum super illa temeritate: & mortuus est ibi iuxta Arcam Dei.* Et ita Doctores huius punitionis causam tribuunt ipsius Ozæ consilio & suasioni. Quamuis autem culpa tunc fuerit admitta, cum ille consilium dedit: Deus tamen punire eam distulit, donec error eius consilij apparuit, cum periculum imminebat casus Arcae in terram, vt discant Sacerdotes, non mutare, quod Deus eiusq; Ecclesia Sancta constituerunt; neque vel vnum punctum honoris ei auferre, qui illi debetur, & ipse exigit. Licet enim modico interdum tempore dissimulet: ipsis tamen minimè cogitantibus, superueniet eis debita punitione. Cuius pœnæ pars etiam quædam est, quod propter huiusmodi negligentias, & inobedientias etiam seiplos ignominia afficiunt, & opinionem apud alios amittunt, & in magnas incidunt etiam temporales miseria; permittent enim Deo, ipsos parui fieri, & mille modis affligi: quemadmodum ipse per Malachiam dixit, tremendis hisce verbis: *f Ad vos mandatum hoc o Sacerdotes. Si nolueritis audire, & si nolueritis ponere super cor, vt detis gloriam nomini meo, rectè fungentes officio vestro, ait Dominus exercituum: mitam in vos egestatem, & maledicam benedictionibus vestris: hoc est maledicam vestris agris, vineis, & oliuetis, omnibusque rebus, quas ex mea benedictione possidetis: ita vt st- riles fiant, nec fructus vllos reddant. Maledicam item benedictionibus, quas super greges, & agros vestrorum subditorum dicetis; ita vt frustratæ effectu suo; & vos Decimis vestris frustrimini. Ecce ego proiciam vobis brachium, vt spoliem vos optimis vestris ob-*

4
d *Leuiti. 10.*
2.

c 2. *Reg. 6. 6*

Vide ib. *Lyranum.*

f *Malchab.*
2. 1.

verf. 3.

verf. 8. & 9.

g Roma. 1. 1.

13.

6

h 1. Reg. 2.

10.

i Job. 12. 18.

k 1. Reg. 3.

l Psal. 93. 1.

lationibus, & d' spergam super vultum vestrum sterco solennitatum vestrarum, permittens vos in eis cōfundi, quia recessistis de via, & scandalizastis plurimum in lege: quia irritum fecistis pactum Leni, dicit Dominus exercituum. Propter quod & ego dedi vos contemptibiles, & humiles omnibus populis, sicut non seruastis preceptis meis, & accepistis faciem in lege. hoc est, personarum acceptionem in vestris iudicijs habuistis. Omnia hæc verba sunt & minæ Dei in Sacerdotes antiquos, malè fungentes officijs suis; & feuerius adhuc nostri punientur, et quòd eorum defectas in ministerijs aded excellentibus multò grauiores sint. Quòd si permittit eos vexari & opprimi contributionibus, egestatibus, necessitatibus, & contemptibus; illorum est culpa, eò quòd ministerium suum (vt ait Apostolus) non honorificent, illud exercentes cum ea dignitate, qua par est. Sententia est enim infallibilis, ab ipso met Deo Heli Sacerdoti, eiusque filijs, officium suum malè obeuntibus intimata: *h quicumque glorificauerit me, glorificabo eum: qui autem contemnunt me, erunt ignobiles.* Quòd re ipsa executus est cum illis Sacerdotibus, auferens illis & eorum successoribus summum Sacerdotium; ac proinde honorem illi debitum. Scriptum est enim, quòd Deus i *bathem Regum dissoluit, & dicit Sacerdotes in glorios.* Maiorem verò terrorem incutit modus, quo Deus iram suam in eo casu manifestauit, dicens: *iuravi domui Heli, quòd non expietur iniquitas domus eius victimis & muneribus vsque in aeternum.* Quis igitur non tremet, terribilem aded sententiam audiens? O Deus misericordiarum! si eas manifestas, parcendo peccatoribus; & sacrificia oblationesque eò tendunt, vt peccatorum remissionem obrineant; quid sibi vult, quòd nunc ais, quòd nullis victimis & muneribus vsque in aeternum hac iniquitas expiari possit? non est tamen mirum, quòd misericordia tua occludatur erga eum, qui abutitur eo, quòd est aliàs anthidotum ad eam impetrandam: huiusmodi enim peccata recta tendunt contra ea, quæ sunt ipsorum remedia; afficiunt enim iniuria ipsa Sacramenta, & Sacrificia; culpaque sua in venenum conuertunt, quòd aliàs theriaca fuisset, & anthidotum. Et quoniam Dominus noster est etiam *i. Deus vltionum,* permittit, vt qui aded irreuerenter Sacramentum & Sacrificium administrat, non sciat postea remedium ex eis accipere.

§. II. Obedientia Prelatis exhibenda.

NECCESSARIUM etiam est, vt Sacerdotes & Ecclesiastici in obedientia suis Episcopis & Prælatibus exhibenda eminere studeant, in rebus omnibus licitis & honestis, quas illi præscripserint cuique iuxta suum statum. Sic enim promissionem suam implebunt, Episcopo post ordines susceptos factam, cum ille vnique Sacerdotum dicit: *Promittis mihi & successoribus meis reuerentiam & obedientiam; seu Pre-*

lato